

תת"ע (אילת) 6632-08-23 - מדינת ישראל נ' אימן אלדדה

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 6632-08-23 מדינת ישראל נ' אלדדה
תיק חיצוני: 11153579195

לפני כבוד השופט גיל אדלמן

מאשימה
נגד
מדינת ישראל

נאשם
אימן אלדדה

החלטה

1. בפני בקשה להורות למאשימה לפצות את הנאשם בסכום של 25,000 ₪ בעקבות זיכוי לאחר שמיעת ראיות מהעבירה המיוחסת לו.
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב אשר נבדק על ידי שוטר, שהוא בוחן תנועה, ונמצא כי איננו תקין ובשל כך נאסר השימוש ברכב לפי תקנה 308(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: התקנות).
3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 9.2.2023 בשעה 9:38 לערך, בכביש 90 מצפון לאילת, נהג הנאשם במשאית אשר נבדקה על ידי שוטר, שהוא בוחן תנועה, שקבע כי איננה תקינה לשימוש, ובשל כך אף נאסר השימוש בה.
4. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום, ולאור זאת נשמעו הראיות בתיק. לאחר שמיעת הראיות, ביום 7.4.2025 הוריתי על זיכוי של הנאשם מהעבירה המיוחסת לו. הזיכוי נבע מחמת הספק.
5. הזכות לפיצויים והוצאות הגנה מוכרת מכוח סעיף 80 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: החוק). על נאשם העותר להטיל פיצויים על המדינה לעמוד בנטל להוכחת קיומן של אחת משתי עילות חלופיות: כי לא היה יסוד לאשמה, או כי נמצאו נסיבות אחרות המצדיקות זאת. ויובהר, לא כל זיכוי מוביל באופן אוטומטי לפסיקת פיצויים; הזכות המוענקת מכוח סעיף 80 לחוק היא זכות יחסית הנתונה לשיקול דעתו של בית המשפט.

6. בענייננו, לא מצאתי כי התקיימה העילה לפיה לא היה כלל יסוד לאשמה; במסגרת הכרעת הדין קבעתי כי "מסמך ת/1 ועדותו של השוטר טזזו מלמדים על כך שהנאשם נהג במשאית בדרכו חזרה מפריקת סחורה בנמל אילת לכיוון צפון. השוטר הורה לנאשם לעצור וביצע בדיקה במשאית כשהמנוע כבוי. הדברים אף תועדו במצלמת הגוף של העד. בסרטון נשמע רעש של פריקת אויר, עליו הצביע העד כתקלה משמעותית בדמות דליפת אויר מכרית אויר, מאזור הגלגלים האחוריים. כאמור, מדובר בבוחן מקצועי ומנוסה, שבמצב דברים רגיל לא היה מקום להטיל דופי בממצאיו, אלא שלא ניתן להתעלם מההתפתחויות והממצאים הנוספים שהובאו על ידי הנאשם." משמע, מה שהפך את הקערה על פיה, או יותר נכון נטע את הספק בראיות המאשימה היתה עדותו של הנאשם והעדים מטעמו, שאלמלא נשמעו, לא הייתי מורה על זיכוי של הנאשם. הווה אומר, יסוד לאשמה היה גם היה, אלא שבהמשך התעורר ספק בממצאי ומסקנות השוטר הבוחן. וכך התייחסתי לעדות השוטר, עליו הסתמכה המאשימה משהגישה נגד הנאשם את כתב האישום: "ביחס לעדות השוטר טזזו, לא מצאתי להטיל דופי בדבריו ואני משוכנע כי השוטר האמין באמת ובתמים, במעמד רישום הדוח, כי איתר תקלה מהותית במשאיתו של הנאשם".

7. האם נמצאו נסיבות אחרות המצדיקות הטלת פיצוי לטובת הנאשם? סבורני כי במקרה דנא התשובה היא שלילית. ראשית, כאמור בתגובת המאשימה, הנאשם זוכה מחמת הספק ואין מדובר בזיכוי מלא; עסקינן בתיק תעבורה ולא חלילה בהליך פלילי חמור בגינו הנאשם היה נתון במעצר. הנאשם ייצג את עצמו (וכאן המקום לציין כי עשה זאת בכישרון רב), עדי ההגנה מטעמו התייצבו ברצון רב לסייע לו ומשכך ניתן לומר כי אין זה המקרה בו הנאשם סבל מהוצאות כלכליות חריגות בדמות שכר טרחת עורך דין ומימון מומחים. משכך, גם לא ברורה עתירת הנאשם לפיצוי בסך 25,000 ₪.

8. מכל האמור לא מצאתי להיעתר לבקשת הנאשם.

ניתנה היום, ד' תשרי תשפ"ו, 26 ספטמבר 2025,
בהעדר הצדדים.